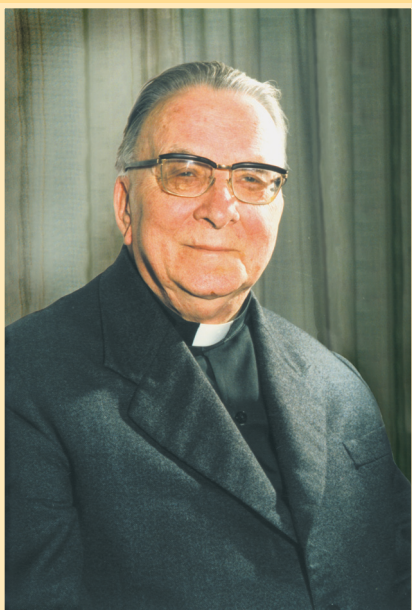

DEVETDNEVNICA

da bi nas dobri Bog uslišal
po priprošnji Božjega služabnika Andreja Majcna

Božji služabnik

ANDREJ MAJCEN

salezijanski duhovnik

misijonar na Kitajskem in v Vietnamu

1904 ~ 30. september ~ 1999

Sporočilo Božjega služabnika Andreja Majcna

»Bogu sem hvaležen, da me je poklical in mi dal pogum, da sem klicu sledil. Prav zanimiva je avantura življenja, v katero nas Bog pošilja.

Posebej se zahvaljujem Bogu za prehojeno pot doma in v misijonih. Bog je čudovit, četudi je pot križeva. Srečen sem, da sem to pot prehodil.

Letos bi rad na biseromašno harfo zapel zahvalo: Hvala ti, Bog, da si me poklical v salezijansko družbo in me poslal oznanjat evangelij na Daljni vzhod.

Ideal vsakega duhovnika je, da bi bil kot drugi Kristus, z njim na križu za rešitev sveta. Nič ni lepšega, kakor se dajati iz ljubezni do drugih.

Zahvala Mariji Pomočnici za vse, saj sem prepričan, da je vse, kar sem storil, njeno delo, kakor me je učil sv. Janez Bosko. Brez Marije nisem nič. Če nisem svet, nisem nič.«

Življenje je dar in darovanje

Vsakodnevna izkušnja nas uči, da so v našem življenju stvari, ki niso v oblasti naše volje, med katere sodijo rojstvo in smrt, pa tudi bolezen in druge nadloge, ki so povezane s krhkostjo in minljivostjo našega zemeljskega življenja. V veri pa tudi doživljamo in vemo, da se bo zemeljsko življenje nadaljevalo v večnosti. Kako čudovito nam pričuje apostol Pavel: »Če namreč živimo, živimo za Gospoda; in če umiramo, umiramo za Gospoda. Naj torej živimo ali umiramo, smo Gospodovi« (Rim 14,8).

Vendar nam ostaja zemeljska dediščina, ki se kaže v bolečini in grenkih preizkušnjah, saj to zemeljsko neposredno izkušamo, na prihodnje pa v veri v Boga upamo.

Življenje samo je velik dar, ki ga v hvaležnosti in ljubezni sprejemamo, hkrati pa ga v velikodušnosti dajemo drug drugemu in Bogu. Stvari, ki niso v naši oblasti, z zaupanjem izročamo Bogu, samo da se Bog proslavi in nas sprejme za svoje. Kako blizu nam je v urah brezizhodnosti Jezusov klic: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil« (Mt 27,46)? Vendar se Bog ne da premagati ne od zla ne od boleznih ne od smrti, kajti za vse se je godilo: »Tega Jezusa je Bog obudil in mi vsi smo temu

priče« (Apd 2,32). Isto velja tudi za nas, saj: »Ta bo z močjo, s katero si more podvreči vse, preobrazil naše bedno telo, tako da ga bo naredil podobno telesu svojega veličastva« (Flp 3,21). Da bi Boga proslavili in bi se Bog proslavil v našem življenju, smo se pripravljene združiti v molitvi, da bi kot enega duha in enega srca Bogu zaupno predložili svojo prošnjo v tej uri preizkušnje.

Boga ne izsiljujemo s svojimi prošnjami in molitvami, samo častimo ga z zaupanjem v njegovo dobroto, ga ponižno prosimo, da sprejme izraze naše ljubezni.

Bog nas lahko usliši po priprošnji svetih ljudi, ki so ga v življenju proslavili s svetim življenjem. Lahko nam podari telesno zdravje, za kar ga prosimo v tej devetdnevnic, lahko pa nam pomaga, da najdemo notranji mir v popolnem darovanju samih sebe, kakor je to storil Kristus v svoji daritvi na križu: »Oče, v tvoje roke izročam svojega duha« (Lk 23,46).

Že nešteto krat smo v molitvi izgovorili besede, ki nam jih je v usta položil Jezus Kristus: »Oče, zgodi se tvoja volja« (Mt 6,9)! To sploh ni težko, ko nam gre dobro, ko smo zdravi; na preizkušnji pa je naša vera takrat, ko smo v stanju, da morebiti mislimo, da je Bog na nas pozabil ali nas celo prepustil boleznem.

Vendar je tudi sedaj poseben čas milosti, da v veri Bogu zaupno predložimo svojo prošnjo, saj smo prepričani, da je rešitev samo v njegovih rokah. Kraljica Estera je v hudi uri takole molila in prosila presvetega Boga, ki je nad vsem: »Gospod, Gospod, ti kralj, ki vsemu vladaš! Vse je v tvoji oblasti, ni ga, ki bi se mogel ustavljati, če hočeš rešiti Izraela. Usliši mojo prošnjo. Našo žalost obrni v veselje, da ostanemo živi in slavimo tvoje ime, Gospod. Ne daj, da utihnejo usta tistih, ki ti pojejo hvalo. Nas pa reši s svojo roko, pomagaj meni, ki nimam nikogar razen tebe, Gospod. O Bog, ti imaš moč nad vsemi, poslušaj glas obupanih, otmi nas iz rok hudobnežev in reši me moje tesnobe« (EstG 4,2.10.25.30). Torej molimo in se Bogu zaupno izročimo!

Kako opravimo devetdnevnicó?

- v molitvi naj bi se združilo vse sorodstvo pa tudi čim več drugih vernikov
- vsak naj bi opravil dobro spoved in prejel obhajilo
- vsaj enkrat bi se vsi, ki le morejo, zbrali k skupni maši
- kdor le more, naj se večkrat udeleži svete maše
- varovati se greha in vsega slabega
- molitev podpreti s postom in dobrimi deli
- večkrat čez dan obuditi vero in ljubezen do Boga
- Bogu obljubiti, da bomo bolj zgledni kristjani
- vsak dan skupaj, sicer vsak zase, takole molimo:

Molitev

- Pokrižamo se in vzkliknemo
O Bog, ozri se name in me poslušaj.
Gospod, pridi in mi pomagaj.
Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu ...
- Postavimo se v Božjo pričujočnost in obudimo kesanje
Moj Bog, žal mi je,
da sem grešil in žalil tebe,
ki si najboljši Oče.
Trdno sklenem, da se bom poboljšal.
Pomagaj mi s svojo milostjo.
Amen.
- Molitev, da se v vsem zgodi Božja volja
Moj Oče, tebi se izročam.
Stori z menoj, kar ti je všeč.
Karkoli boš storil z menoj,
za vse se ti zahvaljujem.
Pripravljen sem na vse, sprejemem vse,
da se le v meni in v vseh stvareh
izpolni tvoja volja.
Moj Bog, ne želim ničesar drugega.
Svojo dušo polagam v tvoje roke.
Darujem ti jo, moj Bog,
z vso ljubeznijo svojega srca,
ker te ljubim.
Imam za zahtevo ljubezni,
da se z neskončnim zaupanjem
brezmejno darujem
in polagam v tvoje roke, ker si moj Oče.
(Charles de Foucauld)

- Desetka rožnega venca (kdor more, cel rožni venec)
Ki je od mrtvih vstal ...

- Molitev za priprošnjo

Božjega služabnika Andreja Majcna

Neskončno sveti Bog.

Tvoj zvesti služabnik Andrej Majcen,
misijonar na Kitajskem in v Vietnamu,
goreč salezijanec in duhovnik,
je z velikim žarom vsem oznanjal evangelij,
še posebej ubogi in zanemarjeni mladini.

Na goro svetosti se je vzpenjal
z velikodušno dobroto in ljubeznivostjo
ter s posredovanjem tvojega usmiljenja
v zakramentu svete spovedi.

Prosimo te,

poveličaj ga pred nami na čast oltarja.

Pomagaj nam,

da ga bomo vneto posnemali

in tebe iskreno častili.

Po njegovi priprošnji

nas usliši v naših potrebah,

ko te prosimo za (*ime, namen*).

Naj bo tudi naše življenje

ena sama hvalnica tebi,

ki si slavljen zdaj in vekomaj.

Amen.

(S cerkvenim dovoljenjem, Nadškofija Ljubljana, Ordinariat,
Ciril-Methodov trg 4, datum: 17. 11. 2006, št.: 1923/06)

- Priporočimo se Božji Materi Mariji
Pod tvoje varstvo pribežimo,
o sveta božja Porodnica,
ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah,
temveč reči nas vselej vseh nevarnosti,
o častitljiva in blagoslovljena Devica,
naša Gospa, naša srednica, naša besednica!
S svojim Sinoma nas spravi,
svojemu Sinu nas priporoči,
svojemu Sinu nas izroči.
- Molimo po namenu svetega očeta:
Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu ...
- Zdihljaj
Marija, pomoč kristjanov!
Prosi za nas!
- Za sklep se pokrižamo
Gospod nas blagoslovi,
nas varuj vsega hudega
in pripelji v večno življenje.
Amen.
Slavimo Gospoda.
Bogu hvala.

Življenjska pot Božjega služabnika Andreja Majcna

Rodil se je v Mariboru 30. septembra 1904. Vedno in povsod je izžareval Božje otroštvo, ki ga je prejel s krstom (1904) v Mariboru. Bil je ponosen in goreč don Boskov sin, saj je postal salezijanec (1925) na Radni. Srečen je bil, da ga je Kristus poklical za svojega apostola, kar je postal po duhovniškem posvečenju (1933) v Ljubljani. Bogu je bil hvaležen za poklic Kristusovega blagovestnika, kar je postal z odhodom v misijone (1935). V ponižni pokorščini je sprejel dejstvo, da se je moral vrniti v domovino (1979).

Povsod, kamor je prišel, se je dal v službo ljudem, zlasti ubogim, še posebej mladim. S Kitajci (1935–1951) je bil Kitajec, z Vietnamci (1952–1954; 1956–1976) Vietnamec. Makao (1951–1952), Hongkong (1954–1956) in Tajvan (1976–1979) so bile vmesne postaje v njegovem delovanju.

Zadnjih dvajset let (1979–1999) je preživel v Ljubljani na Rakovniku, kjer je bil duša misijonske animacije, duhovni voditelj mnogih duš v zakramentu spovedi ter misijonar na daljavo svojih vietnamskih sobratov. Umrl je na Rakovniku 30. septembra 1999 in je pokopan na ljubljanskih Žalah med svojimi pokojnimi don Boskovimi salezijanci.

Vsi, ki smo ga poznali, smo prepričani, da je živel sveto življenje, do konca predan Bogu, srečen, da je lahko kaj dobrega storil drugim. Kakor ga je Bog povelical med nami v času življenja z izrednimi deli dobrote in ljubezni, tako naj ga sedaj povelica pred nami po njegovi priprošnji za nas z izrednimi uslišanji, saj nas ima še vedno vse prisrčno rad.

*****

Morebitna uslišanja sporočite na naslov:
Salezijanski inšpektorat (Tone Ciglar)
Rakovniška 6, 1000 SI – Ljubljana
prenosni tel.: 041/317–318
e-pošta: tone.ciglar@salve.si

Trpljenje pravičnega in uslišanje

Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil,
zakaj si se oddaljil od mene?

Zakaj mi ne pomagaš,
ali ne slišiš, kako vpijem od bolečine?

Moj Bog, ves dan te kličem in me ne uslišiš;
še ponoči vpijem, a ni nobenega odmeva.

Ti si sveti, ti kraljuješ na veke,
tebe hvali Božje ljudstvo.

V tebe so upali naši očetje,
upali so in si jih osvobodil.

K tebi so klicali in si jih rešil,
v tebe so upali in niso bili osramočeni.

Jaz pa sem kakor črv in ne človek,
ljudje me zasramujejo, svet me zaničuje.

Vsi, ki me vidijo, se mi posmehujejo,
z glavo majejo in govorijo:

»Zaupal je v Gospoda, naj ga reši,
naj ga otme, če mu dobro hoče.

Vate zaupam že od rojstva,
ti si moje upanje od detinstva.

Tebi sem bil posvečen, še preden sem bil rojen,
ti si bil moj Bog že v materinem naročju.

Ne oddaljuj se od mene v stiskah in bodi mi blizu,
nihče drug mi ne bo pomagal.

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu,
kakor je bilo v začetku tako zdaj in vselej in vekomaj.
Amen.